

Българскій нашъ языкъ ся говори по Българіѣхъ. Тракийѣхъ, Македоніѣхъ, по Епиръ и Тессаліѣхъ, още и въ самѣтъ столицѣхъ на безкрайнѣхъ Отоманскѣхъ Държавѣхъ; слѣдователно по цѣлѣхъ Европейскѣхъ Турціѣхъ.

И тука, както ся рече по-горѣ, можемъ взе умозаклученіето напредъ, а пакъ отъ предложеніята да направимъ увѣреніето, като: *Българскій языкъ ся говори по всичкихъ Европейскѣхъ Турціѣхъ, защото ся говори не само по Българіѣхъ и Тракийѣхъ, нъ и по Македоніѣхъ Епиръ и Тессаліѣхъ*, и проч.

Соритъ.

17. *Соритъ* е една дохватка наплетена съ много предложенія тъй, щото сказуемото или прилогътъ*) на първото става подлогъ на послѣдующето, и слѣдва тъй, догдѣ подлогътъ на най-първото ся свърже съ прилога, или съ сказуемото на прѣдпослѣдното, и произведе въ ума умозаклученіето. Ето единъ примѣръ:

*Душята е разумно сѣщество;
Разумното сѣщество е духъ,
Духътъ е невещественно,
Невещественно нѣма части,
Щото нѣма части, то ся и не разлага,
Неразлагаемото е безсмъртно,
Слѣдователно душята е безсмъртна.*

„Сынъ ми Діофантъ,“ говорялъ Темистокль, „отъ люлѣхъ владѣе надъ майкѣ си; майка му владѣе надъ мене; азъ владѣхъ надъ Атинянеты, слѣдователно сынъ ми, който е пеленаче, владѣе надъ Атинянеты.“

Дилемма.

18. *Дилемма* е една дохватка сложена отъ двѣ, три и повече предложенія свързаны помежду си съ раздѣлителны сѣжызы, а умозаклученіето излиза противно на цѣлото, и на всякое отъ предложеніята. Демокритъ, единъ отъ древ-

*) За прилогъ, подлогъ и сказуемо гледай въ Грамматикѣхъ на Ј. Груевъ.